

Het Lappersfortbos: Een empirische casestudie

1. Inleiding:

Als wetenschappelijk onderzoekers zijnde in opleiding, zijn wij al met ongelooflijk vele diverse onderzoekers, scholen en tradities in aanraking gekomen. Van Weber tot het Neo – Liberalisme, maar vaak voelen wij als theoretische gesocialiseerde studenten aan dat er een notie van avontuurlijkheid als in de vorm van Nietzsche ontbreekt. Een theoretische barrière die het gangbare pad is geworden en waarvan niet vaak genoeg wordt afgeweken of waarvan men de durf niet heeft om zijn onderzoeksscholen in de vakbibliotheken achter te laten. Wanneer wij filosoferen over wetenschappelijk onderzoek komt bij ons de notie op van een onderzoeker als Darwin die eropuit trok, de wereldzeeën en de Galapagos eilanden bedwong met zijn analyserende blik en druk beschreven notieboekje. Het doel is dan ook -in een zeer bescheiden zin weliswaar- deze verhandeling binnen deze onderzoeksmethode in te plaatsen en op een beperkte manier in aanraking komen met de fundamentele/elementaire onderzoekstechnieken. De lezer van dit stuk moet hierin ook geen radicale anti – kwantitatieve – theoretische overtuiging zien (theoretische terugkoppeling is noodzakelijk!), maar wel de wens om tot een goede weergave en observatie van een geselecteerd, gespecificeerd deel van de sociale werkelijkheid over te gaan. Daarom verlaten wij de conventionele bibliotheek en wisselen we de boeken in voor zelfgeschreven notities en observaties. Als empirische casestudie en onderzoek werd het dossier van het Lappersfortbos geselecteerd. Dit bos is gelegen in de Vlaamse gemeente Brugge en was het onderwerp van een intense strijd tussen verschillende actoren op het lokale, provinciale en gewestelijke niveau. De veelvuldige berichtgeving van de media en de radicale bezettingsactie ervan, maakte het tot een symbooldossier die bij velen een blad in het Belgische geschiedenisboek beschrijft. We zullen ons onderzoek toespitsen op één van de protagonisten die het meest uitgesproken aanwezig was in het besluitvormingsproces nl. Luc Vanneste die de vertegenwoordiger en de incarnatie vormt van de protestbeweging www.ggf.be het Groene Gordel Front. We lichten als het ware een speler uit het geheel en

interviewen hem over zijn bevindingen en impressies . De onderzoeksvraag luidt: Hoe kwam het beleid rond het Lappersfortbos tot stand en hoe percipieerde het Groene Gordel Front de andere actoren aan de onderhandelingstafel?

2. Theoretische kader:

De eerste taak die wij onszelf oplegden na de selectie van een specifiek onderwerp, was de keuze van een theoretische lijn, een lens. We vonden dit een zeer belangrijk gegeven omdat deze lens een specifieke manier van kijken met zich meebrengt, een manier om de sociale werkelijkheid te observeren en eigenschappen uit te deduceren. Dit theoretisch kader bestaat uit twee delen: het ene gedeelte werd opgesteld zonder kennis te hebben van de empirische inhoud van de casestudie om een zekere vorm van onbevangenheid te hanteren, het andere gedeelte werd opgesteld en uitgewerkt vanuit de observaties van het kwalitatieve interview.

1. Voor het eerste gedeelte - waarbij we ons enten op een staat van onbevangenheid – hebben we gekozen voor het Rondenmodel omdat er vanuit kan worden gegaan dat deze theorie het best van al zal aansluiten bij de gekozen casestudie. Dit Rondenmodel zal toegepast worden op en fungeren als telescopische lens tijdens het kwalitatieve interview. Dit is een open interview en dus zullen de bijkomstige vragen gesteld door de interviewer vertrekken van het denkkader van het Rondenmodel. Essentieel bij deze wetenschappelijke theorie is de cumulatie van de beslissingen, hierbij wordt uitgegaan van het paradigma dat er niet één dominante actor of besluitvormer is die zowel aan probleem als oplossing een totaal eigen invulling kan geven. Beleid en beslissingen komen tot stand a.d.h.v. interacties in verschillende ronden tussen verschillende actoren. De manier waarop de verschillende actoren elkaar percipiëren en hoe zij elk hun sociale werkelijkheid interpreteren is de drijfveer achter het proces van ronden. Op een elementair niveau gaat het dus uiteindelijk over hoe goed de verschillende actoren aan de onderhandelingstafel kunnen inschatten waarbij onoverkomelijk moet rekening gehouden worden

met het rationele en emotionele vermogen en de beperkingen van de menselijke geest.

2. Het tweede gedeelte is een theoretische uitbouw van eigenschappen die werden gededuceerd uit de empirische observaties. Wat duidelijk werd doorheen het observatieproces is dat het Groene Gordel Front tot een nieuwe sociale beweging kan gerekend worden. Deze term wordt gebruikt voor een zeer divers gegeven aan populaire bewegingen die binnen een democratie werken. Deze worden gekenmerkt door het gebruik van conventionele methodes van politieke organisatie, expressie en het experimenteren met nieuwe vormen van sociale relaties, culturele betekenissen en identiteiten. Hun stijl van politieke strategie wordt beschreven als single-issue politics die zich baseren op het postmaterialisme, waar we later nog verder op zullen ingaan. In kapitalistische staten die in een ver stadium van ontwikkeling zitten zijn deze groeperingen meestal gemobiliseerd rond een aantal kernthema's als feminisme, ecologie, vrede en anti – nucleaire proliferatie. Hun voornaamste doel is om de inputstroom van het politieke spectrum te verbreden, de centrale staatscontrole af te bouwen en te vervangen door een gedecentraliseerde gesegmenteerde maatschappelijke structuur en om nieuw leven te blazen in de Civil Society. Het kan dan ook omschreven worden als de nieuwe vorm van politiek bedrijven, waarbij men soms legislatieve vertegenwoordiging zoekt maar meestal politieke betekenissen toekent a.d.h.v. demonstraties. De kernéénheid achter deze bewegingen zijn dan ook meestal jong-afgestudeerden die de postmaterialistische waarden aanhangig zijn. (Mclean & Mcmillan, 2003; Bealey, 1999). Sociale bewegingen an sich zijn geen nieuwe “moderne fenomenen, neen hun ontstaan gaat reeds terug sinds de 19de eeuw. Hun ontstaan in deze periode van de geschiedenis was geen toevallig feit maar moet gesitueerd worden binnen de emancipatie van de arbeidersklasse en nationalistisch geïnspireerde groeperingen die ijverden voor het principe van de natiestaat. Later kwamen ze vaak voor in de 20ste eeuw onder de vorm van fascistische - rechtse organisaties. Vanaf 1960 komt er

nieuwe dynamiek op gang die tot een transformatie leidt waardoor er vanaf 1960 sprake is van nieuwe sociale bewegingen. De verschillen tussen de oude en de nieuwe bewegingen zijn: vroeger betrof het onderdrukten die niet in het systeem waren opgenomen en voor hun emancipatie vochten terwijl het nu vooral vrijdenkende geschoolde jongeren zijn, deze hebben post – materialistische opvattingen. Vroeger beschikte men per organisatie over een zeer heterogene gesegmenteerde ideologie en nu zijn allen wel een gemeenschappelijk gedachtegoed aanhangig, sinds 1960 is er sprake van een beweging naar decentralisatie toe wat het einde van de verbondenheid met de traditionele partijen inhoudt, deze decentralisatie houdt een diffusie van de macht in en een verzet tegen een grootschalige bureaucratie. Dit zorgt voor een effectieve gedecentraliseerde organisatiestructuur (Heywood, 2007; Colton, Kramer & Palmer, 2007). De politiek van de nieuwe sociale bewegingen wordt gedomineerd door single issue politics. Dit houdt een nieuwe politieke vorm in die tot stand is gekomen doordat de oude manier van politiek handelen vervaagt door een toenemende secularisatie, consumentisme en afkalving van de sterke gecentraliseerde partijen. De single issue politics houden postmaterialistische waarden in en de concentratie op één specifiek kernthema (Bealey, 1999; Heywood, 2007). Wat steeds opnieuw terugkomt i.v.m. nieuwe sociale bewegingen is het post – materialisme wat kan omschreven worden als het voorop stellen van de levenskwaliteit, zelfexpressie en de verwerping van technologie. Dit begrip werd geïntroduceerd door Ingelhart die verwachtte dat de generaties na 1945 geboren steeds meer dit post – materialisme zouden gaan uitdragen en in stand houden. Zeer vaak betreft het post – materialisme ecological politics. Dit is een vorm van single issue politics betreffende het milieu en groene thema's (Bealey, 1999; Heywood, 2007).

De “new social movements” zijn inherent verweven met ons politiek stelsel van representatieve democratie. Ze zijn in feite een reactie op en tegen de hiaten die in dit stelsel zitten verwerkt en zich uiten als democratische deficieten. Deze vorm van democratie is een

alternatief voor de directe democratie. Aan de hand van verkiezingen wordt een selecte groep verkozen die de belangen moet dienen van haar kiezers in het parlement. Het voordeel van die vorm is dat het om een organisatorisch beperkte groep gaat. Het nadeel is dat er een afstand gecreëerd wordt tussen de kiezers en een beperkte elite die verkozenen zijn. Deze gekozenen krijgen tijdens hun legislatuur in grote mate de vrijheid om onafhankelijk van de kiezers beslissingen te maken binnen de hun toebedeelde machten.

3. Weergave van het empirisch onderzoek:

De manier waarop we onze gegevens zullen verzamelen zijn door twee feiten bepaald, enerzijds het gekozen Rondenmodel die de manier bepaalt hoe we de gegevens structureel zullen ordenen, samen plaatsen en systematiseren. Anderzijds het instrument dat wordt gebruikt om die gegevens te kunnen observeren, dit instrument zal in dit geval een open kwalitatief expertinterview zijn. Dit houdt in dat we een sleutelinformant zullen interviewen die goedgeplaatst is om een bepaalde situatie als insider te schetsen. De sleutelinformant die wij gekozen hebben is de secretaris en tevens vertegenwoordiger van het Groene Gordel Front die een protestbeweging was tegen de bouwkundige plannen van de stad Brugge (provincie West – Vlaanderen, het Vlaamse Gewest) en het bedrijf GDF SUEZ Fabricom.

Deze persoon – Luc Vanneste – heeft in het tienjarige bestaan van het GGF altijd mee aangeschoven aan de onderhandelingstafels (waar de Lappersfortbeweging welkom was) tussen de verschillende actoren op alle niveaus en was steeds één van de drijfkrachten achter de strategie van het GGF, het beoogde behoud en het uiteindelijke politieke compromis rond het Lappersfortbos. We zullen eigenschappen deduceren uit zijn blik op de sociale werkelijkheid rond het Lappersfortbos a.d.h.v. een open interview, wat betekent dat wij als interviewer bij hem het dossier van het Lappersfortbos zullen aankaarten en dat hij daarna vrijuit spreekt en zijn attitudes toelicht. Op het correcte moment zullen wij inpikken op zijn verhaal om bijkomende vragen te

stellen om zo extra informatie te onttrekken aan de ondervraagde. Wat duidelijk moet zijn is dat het hier niet zozeer om een uiterst sinecure en objectieve weergave van het besluitvormingsproces in zijn geheel gaat. Het is naar analogie met het ons gekozen model de bedoeling om in verschillende ronden weer te geven hoe het beleid tot stand kwam rond het dossier en hoe het GGF de andere actoren aan de gesprekstafel percipieerde. Zie ook op www.ggf.be en in het Lappersfortmuseum op <http://www.regiobrugge.be/groenegordelfront.php>

Om een probleem te doorgronden moet men steeds over enige historische affiniteit beschikken om een volledig inlevingsvermogen te hebben voor die specifieke toestand. Ook in dit geval is het -weliswaar niet levensnoodzakelijk- interessant.

Het gehele domein wat nu het Lappersfortbos noemt was reeds voor de tweede wereldoorlog in handen van de Waalse wapenfabrikant FN. Tot 1940 lag er munitie opgeslagen voor het in Brugge gelegen militaire complex. Na 1945 was het nog steeds in handen van FN en werden producten geproduceerd voor civiele doeleinden. Begin jaren '80 wenste het bedrijf zich te ontdoen van dit complex om zich opnieuw te kunnen concentreren op haar kernactiviteiten, het produceren van militair materieel, ten gevolge van de langselepende economische crisis.

In 1981 was Fabricom, het toen nog autonome bedrijf geïnteresseerd in dit complex om er op lange termijn bedrijfsloodsen te bouwen. De intentie van Fabricom was om enkel het stuk te kopen dat reeds bebouwd en open (het huidige BEB) was, het wilde in feite niet het bijhorende stuk bos aankopen. Uiteindelijk heeft ze dit toch gedaan als een vriendendienst voor FN, wat later waarschijnlijk vaak als een vergiftigd geschenk werd beschouwd. De reden waarom Fabricom dit bos oorspronkelijk niet wilde inlijven was omdat het een zonevreemd bos was. De Vlaamse overheid (toen nog niet de volwaardige Vlaamse regering, maar enkel de gewestvorming ontketend door de tweede en de derde staatshervorming van 1980 en 1988) had met haar ruimtelijke ordeningsplan geen inkleuring gegeven aan het gebied. De afwezigheid

van inkleuring hield in dat er ook geen akkoord kon gegeven worden voor één of andere vorm van bedrijvigheid, om het te simplificeren, volgens de Vlaamse overheid bestond het niet. Hoe kan je nu iets bouwen op iets dat niet bestaat? Dat kan enkel gegeven de wettelijke regels in de illegaliteit en dus, niet. Wat voor een economisch gezond bedrijf uiteraard geen aantrekkelijke uitgangspositie is. Het doel van Fabricom was dus van in den beginne om die zone te laten inkleuren als industrieel gebied zoals het nabijgelegen industriepark Ten Briele. Dit was geen alleenstaand dossier, maar onderdeel van een bredere problematiek waarbij het ruimtelijke ordeningsplan faalde. (Hier lijkt ons een historische ruimtelijke studie relevant om het zicht op de historische situaties van de oude gewestplannen te verfijnen)

Op een bepaald moment van de eerste bosbezetting (2001 – 2002) waren er meer dan honderd van dergelijk gekende zonevreemde dossiers. In het Vlaamse regeerakkoord van 2009 werd beloofd (tijdens de tweede bosbezetting 2008 – 2009 waar GGF & bosbezettters samen met GDF SUEZ Fabricom naar de Vlaamse regering trokken) om het probleem van de zonevreemde bossen dan ook aan te pakken. De derde bosbezetting (december 2010 – 4 maart 2011) leidde tot de kap van BPA Ten Briele, het zonevreemde bufferbos industriegebied. Nu blijft in de moeder der zonevreemde bossen enkel de KMO-zone nog over als zonevreemd en – zoals beloofd – in te kleuren als groen. Het stuk is aangekocht door de Vlaamse overheid en in beheer van de boswachters van ANB en de Brugse schepenen Van Volcem en Demon maken werk van de groene inkleuring www.groenepotloden.be

Recente info vind je hier :

[http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-](http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx)

[Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx](http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx) link Hugo Clauspad Poëziebos

<http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars>

Na de verkoop in 1981 bleef het relatief stil rond het dossier, buiten de enkele pogingen om de zone laten inkleuren tot industriële zone. In 2001

werd er tussen Fabricom, de stad Brugge en De Lijn een overeenkomst gesloten over de toekomstige bestemming van het domein. Een deel zou bussestelselplaats voor De Lijn worden zodat Fabricom (toen nog GTI en niet overgenomen door GDF Suez) dit dossier kon afronden. De Vaartdijkstraat die parallel aan het bos loopt zou verbreed worden en tenslotte zou de KMO-zone uitgebouwd worden. Dit alles betekende het kappen van de 2 zonevremde stukken van het Lappersfortbos en dus een aanslag op de groene zones. Als gevolg van de plannen waren er verscheidene organisaties die zich verzetten tegen deze plannen met een fietseling mei 2001. AZO (Aktie Zuidelijke Ontsluiting) & FOB (Fiets Overleg Brugge) organiseerden deze protestfietsstocht waarop de anarchistische jongeren van Uitgezonderd (de latere kern van de eerste bezettersgroep) aanwezig waren. Alsook het Vlaams Blok (na 2004 Vlaams Belang) & Agalev.

De latere GGF-secretaris was hier aanwezig als wijkverantwoordelijke Sint-Michiels (& regionaal partijsecretaris regio Brugge) voor de partij AGALEV (na 2003 Groen!). Deze partij (ook al hadden haar 3 gemeenteraadsleden het BPA Ten Briele in de gesloten cenakels goedgekeurd) wenste aanwezig te zijn op dit evenement om haar ideologische lijn binnen de lokale politiek te kunnen kaderen. In Augustus 2001 beslisten verschillende anarchisten tot een effectieve bezetting over te gaan van het bos in de hoop om dit zo bewarend te preserven. Deze radicale manier van actie voeren aan de hand van een bosbezetting en het bouwen van boomhutten was geen primeur of totaal nieuw gegeven in Europa. Het bouwde voort op een vroegere actie die in het Verenigd Koninkrijk was ontstaan uit het verzet van een organisatie die zich de bloempotstam noemde tegen de verdwijning van een stuk bos in 1993. Ze waren onderdeel van een wereldwijde beweging die zich Earth First! noemde en waren illustratief voor de radicaliserende en globaliserende groene beweging in het Verenigd Koninkrijk, zie www.ninemiles.co.uk .

Deze actie verspreidde zich snel naar andere landen waar het als voorbeeld zou dienen voor onder andere het Lappersfortbos. Negen maanden nadat de bezetting gestart was, gingen verscheidene Civil

Society organisaties de actie onderschrijven en ondersteunen. De bezetting bestond uit een slechts zeer beperkte hoeveelheid personen terwijl de omringende Civil Society organisaties, bestaande uit 103 organisaties hun krachten <http://www.regiobrugge.be/groenegordelfront.php> bundelden in een nieuw netwerk : het Groene Gordel Front (GGF). Hun steun was openlijk en expliciet. Het was de zomer van Brugge 2002. Er was ook een groep van gewone en bekende burgers die zich niet bonden aan één of andere Civil Society organisatie maar zelf een “beschermend comité” het beschermcomité Lappersfort & Chartreuse van 400 bosvlamingen die een 400 - tal directe sympathisanten vormden voor de zaak <http://www.regiobrugge.be/ggf-info.php?p=209> .

Daarnaast was er nog een groep mensen die de actie steunde maar dan op een informele impliciete manier, het waren eerder afstandelijke sympathisanten die niet direct gelieerd konden worden aan de zaak, het betrof personen die als contacten fungeerden binnen het beleid. In die zin werd de kleine groep radicalen omringd door drie cirkels van ondersteuning die in toenemende of afnemende mate als direct of onrechtreeks aan de zaak kunnen verbonden worden.

Het GGF zou dienen als ondersteunend orgaan voor de anarchistische groepering en vooral als communicatieplatform. Later zou het GGF de fakkel overnemen en de motor worden in periodes zonder bosbezitters. Alsook een eigen diplomatieke rol vervullen van go-between bij de tweede bosbezetting.

Luc Vanneste werd tot secretaris aangeduid van het GGF en met zijn contacten binnen AGALEV trachtte hij achter de schermen de politieke weg te bewandelen door de toenmalige minister voor leefmilieu en landbouw van de Vlaamse regering Vera Dua uit te nodigen naar het bos. Deze uitnodiging zou als belangrijk politiek signaal dienen om zo hopelijk de politieke input te beïnvloeden en het Lappersfortbos op de politieke agenda te plaatsen. De minister bezocht het bezette Lappersfortbos op 12 juli 2002 en was van oordeel dat het dossier relevant was. (toen de bosoorlog herfst 2002 in alle hevigheid oplaaide koos Luc Vanneste voluit

voor het GGF en legde zijn functies binnen Agalev neer. Hier werd de strategie <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=631> van de latere Hanzestadcoalitie voor een duurzame & dierbare stad geboren om te linken en te verbinden met alle kleuren en politici van goede wil en voluit een stadsbeweging te zijn) Zie ook hiervoor de links hieronder <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=344> <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=345>

Samen met de bosbezitters www.uitgezonderd.tk & VZW Groen trok GGF naar de ministers Stevaert en Van Mechelen. Er was voor de bezitters zomer 2002 enig hoopvol nieuws toen Vlaams minister van openbare werken, mobiliteit en energie Stevaert aankondigde om de geplande busstelplaats niet te bouwen op het bosterrein.

Fabricom wenste in het begin geen onderhandelingen te openen met de anarchisten of het GGF zolang deze de bossen bezette. Eind juli 2002 dreigde Fabricom naar de rechter te gaan ten gevolge 'de kunsthappening schepsels' in het bezette bos. Er zouden vorderingskosten gevraagd worden aan de niet-anonieme bezitters voor de weigering tot het beëindigen van de bezetting. Het GGF coördineerde de groep bosadvocaten. Het septembervonnis van de vrederechter oordeelde dat privébezit een heilige hoeksteen van onze samenleving is en dat de bezitters hier niet aan mochten tornen, zij werden bevolen om het bos onmiddellijk te verlaten. Als zij dit niet deden werd er van hen één euro per dag , per bezetter geëist als bezettingskost.

Ook in die periode startte bosminister Dua onderhandelingen met Fabricom, de stad Brugge en minister Van Mechelen om tot een compromis te komen. Maar de onderhandelingen sleepten aan.

Door de aanslepende onderhandelingen verloor de burgemeester van Brugge zijn geduld en beval hij daarom de uitzetting van de bezitters uit het bos <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=202> met een grote politiemacht. 14 oktober 2002, de week van het bos was net achter de rug. De volgende dagen braken er in Brugge spontane en

georganiseerde betogingen uit die bijna telkens door de politie opgebroken werden. Een ernstige consequentie van de eerste ontruiming was dat de ontruimingskosten verhaald werden op de 13 aanwezige anarchistische bosbezitters, deze liep op tot 50.000 euro in totaal.

Eind oktober wenste Fabricom BPA Ten Briele niet langer te verkopen. Daarop volgde een korte gelijktijdige bezetting van de kantoren van Fabricom te Gent, Oudenaarde en Brussel door de anarchisten van het Lappersfront.

Na de politionele uitzetting werd 2003 een kanteljaar voor het bosbehoud en er werd voor de eerste maal persoonlijk contact gelegd tussen het GGF en de perswoordvoerder van Fabricom. Die aanwezig was op een driekoningentocht naar het Visart-park. De afgesprongen onderhandelingen werden toch verder gezet & tijdens de paasvakantie (bij aankomst van een 3-daagse wandeltocht van GGF & ex-bosbezitters naar de kantoren van Fabricom in Brussel) werd een principiële verkoopsakkoord bekend gemaakt tussen Fabricom & minister Dua.

Zomer 2003 werd de politieke steun op het Vlaamse niveau zwakker door de Belgische verkiezingsnederlaag van AGALEV waardoor de groene partij uit de Belgische Regering viel. Op het Vlaamse niveau werd Dua vervangen door Sannen en later door Tavernier.

In de zomer van 2004 trad een nieuwe regering aan met de CD&V'er Kris Peeters als bosminister en Yves Leterme als minister-president en een nieuw Vlaams regeerakkoord. De minister-president was van oordeel naar analogie met het gerechtelijke vonnis dat privébezit een heilige waarde is in onze samenleving waar niet aan getornd mocht worden, hij was dus geen voorstander van de onteigening van het industriebos van Fabricom.

De politieke wissel aan de Vlaamse top had negatieve gevolgen voor het GGF omdat ze haar objectieve groen!e bondgenoot kwijt was binnenin

de uitvoerende macht. Peeters was wel bereid om te overleggen met het GGF (samen met BBL, VBV, Natuurpunt ea.) over een uit te werken scenario. In dit gesprek werd duidelijk voor de Vlaamse overheid dat de volledige aankoop van het bos onmogelijk zou zijn omdat het industriële gebied te duur was om over te kopen voor het vooropgestelde Vlaamse budget. De optie op de aankoop werd aangehouden voor de KMO-zone en men zou het parkbos al huren. Echter niet het bedreigde stuk waar Steve Stevaert de busstelplaats had geschrapt en een lokale schepen boos over had gezegd : dan zetten we er loodsen en kantoren op.

Toen Kris Peeters Minister-president en Hilde Crevits bosminister werden, zijn de aankooponderhandelingen voltooid (ondanks beloftes na een <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=819> open bosbrief kreeg het GGF nooit de minister te zien) november 2008 met de aankoop van een goede 13 ha Lappersfortbos. [Press Releases April 2008 - "Toespraak bosminister Hilde over deel Lappersfortbos" Bosdichters - blij met gedeeltelijke aankoop Lappersfortbos - stappen mee in SOS leefmilieu betoging 7 december](#)

Maar ondertussen was er een tweede www.lappersfront.tk bosbezetting bezig, geconcentreerd op BPA Ten Briele, 3,2 ha zonevreemd bos. Augustus 2009 sloten bosbezitters, GGF en GDF SUEZ FABRICOM onder begeleiding van hun advocaten een minnelijke bosschikking. Deze onderhandelingen liepen parallel met de onderhandelingen 2009 voor een nieuwe Vlaamse regering. Dit leverde volgende zinnetje op in regeerakkoord. Bosminister Schauvliege maakt daar ondertussen in 2011 werk van.

[We zorgen voor meer toegankelijke stadsrandbossen en stimuleren kwalitatief hoogstaande groene ruimte in de stad, speelbossen en natuur- en bosgebieden, waarbij er steeds aandacht is voor toegankelijkheid. We activeren het boscompensatiefonds ter ondersteuning daarvan. We maken ook werk van het in kaart brengen van de zonevreemde bebossing en herbestemmen de bossen waar dat nuttig en mogelijk is.](#)

Tevens bezochten bosbezitters, GGF en GDF SUEZ Fabricom samen de Vlaamse ministers Schauvliege en Muyters. Die hadden geen 1,6 miljoen euro veil. Toen de bosbezitters bosbezitters wilden worden en 2% van het bedrag inzamelden was dit het geboortemoment van een tweede Lappersfortbos <http://www.buitengoed.be/stadsrandbos/lappersfort/> in West-Vlaanderen. Brugge had zijn Poëziebos en nu kreeg Oostende zijn zuurstofbos. Eind november volgde er nog een derde bosbezetting in Brugge. GGF & GDF SUEZ Fabricom distantieerden zich. Het zonevreemde bos BPA Ten Briele 3,2 ha werd ontruimd op 4 maart 2010 en dezelfde dag begon de kap. Het gesneuvelde bos was wel de motor van een brede bosbehoudsbeweging en gaf aanleiding tot een politiek akkoord voor alle ernstig bedreigde zonevreemde Vlaamse bossen. Dit akkoord wordt momenteel gefinaliseerd in een zonevreemd bossenplan door ANB, INBO en bosminister Schauvliege. En kritisch opgevolgd door www.vbv.be en www.natuurpunt.be en www.bblv.be

Wat een belangrijke constante in het bosbezettingsverhaal blijft, is het veelzijdige gebruik van en de goede relatie tot de verschillende media. Volgens mijnheer Vanneste waren het de media en vooral het internet die het GGF in staat stelden om haar netwerk in stand te houden en zo in een constante stroom van slagkracht deed voorzien . GGF was geen Ikaros maar ook geen ééndagsvlieg. Wel een boskat met 9 levens...

4. Conclusie:

De uiteenlegging van de conclusie is inherent verbonden aan het theoretische kader en haar observatiemethode. In dit geval is dit het Rondenmodel en de interviews afgenomen van insiders die over de nodige kennis en inzicht beschikken om vanuit hun positie het verhaal te vertellen van de organisatie waarvoor zij als incarnatie staan.

De oorspronkelijke doelstelling zoals weergegeven in het abstract was de besluitvorming rond het Lappersfortbos in zijn geheel te beschrijven

(inclusief alle dimensies) en een beschrijving van alle actoren a.d.h.v. interviews die in dit proces een significant aandeel hadden. Maar dit bleek onmogelijk uit te voeren wegens de complexe organisatorische aard. Er was wel degelijk veelvuldig contact met o.a. de kabinetchefs van de Ministers Crevits, Schauvliege, burgemeester Moenaert en internen van het bedrijf Fabricom. Maar ofwel bleek een afspraak maken onmogelijk ofwel werd mijn verzoek vriendelijk afgewezen alsof het een wonde was die men niet meer wenste open te halen. Hopelijk wordt dit anders met het aangekondigde Lappersfortboek... ?

[Uitkijken naar](#)

Verder in voorbereiding: — De mijnramp in Marcinelle 55 jaar later. — Het Grote Hagelandboek. — *Lappersfortboek*: over 10 jaar strijd rond het Lappersfortbos ... www.dedraak.org/uitgeverij/uitkijken-naar.html

Vraag Rondenmodel aan alle kernspelers

Geachte,

...

Wat ik wens te onderzoeken zijn de hoeveelheid spelers en hun specifieke motieven die deelgenomen hebben aan het besluitvormingsproces rond het Lappersfortbos, vb "waarom de reden tot behoud of verkaveling?". Mijn wens is om dit geheel objectief te doen zonder een of andere vorm van ideologische interpretatie. Ik werk enkel beschrijvend. Om inzicht te krijgen in dit dossier, neem ik interviews af van kernspelers.

Dank bij voorbaat
Hoogachtend , Janssens Klaas

Ervaringen van geen contact kunnen leggen met kernspelers brachten mij er al snel toe om van doelstelling te veranderen. Het bleek simpelweg dat mijn vooronderstelling van een totale integratie van alle spelers met bijbehorende

dimensies onmogelijk kon geïntegreerd worden zodat de aangeleerde kennis die ik bezit nog niet ver genoeg reikt om elk wetenschappelijk hiaat in te vullen. Ook een organisatorische warboel vanuit de kabinetten speelde een rol. In die zin was het een mooie les in wetenschappelijke nederigheid.

Het is duidelijk geworden voor mij dat wetenschap niet betekent dat één man de hele wereld kan doorgronden, maar dat het vooral draait rond het afbakenen en het afscheiden van een klein stukje van die wereld aan de hand van duidelijke transparante keuzes.

Dit verklaart ook waarom ik mijn onderzoeksvragen heb moeten aanpassen en bijstellen. Dit vermeld zijnde hebben we ons daarom toegespitst op die ene protagonist die wel bereid was om de stilte te doorbreken. Met deze kanttekening geplaatst te hebben, kunnen we nu overgaan tot datgene wat het meest tot de verbeelding spreekt na een empirische observatie: de conclusie. Die laat Ik U zelf trekken !

5. Korte Bibliografie & Tekens aan de wand

Press Releases Augustus 2011

🔗 [Hoe staat het ondertussen met de bedreigde bossen & bomen in Vlaanderen? Uitkijken naar zonevreemde bosplan minister Joke Schauvliege !!](#)

🔗 [Wie schrijft die blijft : Cyriel Buysse \(laat ons de leie\) & de schrijvende actiegroepen vandaag](#)

🔗 [Lees hier het testament van GGF](#)

Press Releases Zomerzonnnewende 2011

🔗 [Bekijk hier de 2 verjaardagscartoons Lappersfortbos, met dank aan Gie Campo](#)

🔗 [Dwaal rond in 10 jaar Lappersfortbos 2001 - 2011](#)

🔗 [Gezelle, zwijgend : 10 jaar Lappersfort in annalen Brugge & ommeland](#)

🔗 [Herlees een 2007 hoofdstuk van de London School of Politics over the Lappersfort case](#)

🔗 [Betreft uw mogelijke bijdrage aan het Lappersfortboek : zet uw verhaal aub. op papier en bezorg het ons ?](#)

[Daar liggen 53 bomen geveld, afwegingen GGF bij mogelijke kapvergunning 53 Populieren](#)

[Lappersfortboek : lees hier inleiding : de 9 levens van het Lappersfortbos met motief](#)

[Lappersfortboek : lees hier hoofdstuk 1 : in de ban van het BPA : GGF middenveld polis & hanzestad](#)

Press Releases Juni 2011

[Hugo Clauspad op Literatuurplein](#)

[Op een mooie Pinksterdag 6 ridders geleden in het Lappersfortbos](#)

[Onderschrijf mee de Participatiewijzer Brugge 2013? Lees & reageer als burgergroep/vereniging !](#)

[Bekijk hier foto's zomerse seizoenswandeling Doorzetters & Motief in Lappersfort Poëziebos, met dank aan Van Daele Noëlla](#)

[Lees hier de gedichten : de 9 levens van de doorzetters van het Lappersfort Poëziebos](#)

[Herlees hier het dagboek van Joke vanuit bezette Lappersfortbos Brugge 2002](#)

[Minister Schauvliege heeft plan klaar voor aanpak zonevreemde bossen, lees hier het persbericht GGF hoopvol over Vlaams plan zonevreemde bossen](#)

"Tekens aan de Wand"

- [Ons lijflied: Rainbow Warrior van Luka Bloom](#)
- [SCHEPSELS, de kunsthappening van Brugge Gedraaid op zaterdag 27 en zondag 28 juli 2002 in het gekraakte Lappersfortbos](#)
- [Open brief Lappersfort nav. de week van het bos, vrijdag 4 oktober 2002](#)
- [Open brief naar aanleiding van de Brugse gemeenteraad 22/10/2002, acht dagen na de pijnlijke Lappersfortbosontruiming](#)
- [Sinterklaasbrief Lappersfort, donderdag 5 december 2002](#)
- [Lappersfort: een kwestie van ARISTOCRATIE, zondag 5 januari 2003](#)
- [De baronnen in de bomen, vrijdag 18 juli 2003](#)
- [De teloorgang van de CHARTREUSEHOEK, dinsdag 22 juli 2003](#)
- [Rode brief pro Groene Gordel, woensdag 11 augustus 2003](#)

- [Slottoespraak Vera Dua Lappersforthappening, 31 augustus 2003](#)
- [Open Brief aan Rode Steve Stevaert, 30 september 2003](#)
- [Voor een DUURZAME SP.a : act local, think global, 11 oktober 2003](#)
- [Open brief aan mijn burgemeester, 15 oktober 2003](#)
- [GGF & STADSBESTUUR moeten boeten, 23 oktober 2003](#)
- [Lappersforters ALLER STRATEN, maandag 3 november 2003](#)
- [Vrede op aarde en in het LAPPERSFORTBOS, 13 november 2003](#)
- [Brugge 2004, natuurhoofdstad van Europa, 5 december 2003](#)
- [Open brief aan de voorzitters Stevaert & Leterme, 5 december 2003](#)
- [De Lappersforttoespraak van Luc Van der Kelen, vrijdag 5 december 2003 op de Burg](#)
- [Lappersfort-oproep DRIEKONINGEN, maandag 8 december 2003](#)
- [DuaLetermeStevaertVanweert & fellowship of the LAPPERSFORT, 6 januari 2004](#)
- [De Naam van het Bos, 21 maart 2004](#)
- [Open Paasbrief aan de vooravond van de goede week 2004](#)
- [Paastoespraak op het Brugse Stadhuis, 16 april 2004](#)
- [Open 1 mei brief 2004](#)
- [Open 19 mei brief 2004](#)
- [Slot? Wanneer???](#)
- [Vroeger al eens gebeurd bij Pluk van de Petteflet; een neefje van de Lappersforters en het Groene Gordel Front](#)
- [Wat vurige zielen vermogen: interview met de lappersforters](#)
- [Dagboek van Joke in het Lappersfortbos, deel 1](#)
- [Dagboek van Joke in het Lappersfortbos, deel 2](#)
- [Dagboek van Joke in het Lappersfortbos, deel 3](#)
- [Dagboek van Joke in het Lappersfortbos, Nawoord](#)
- [Lappersfort Chronologie, Deel 1](#)
- [Lappersfort Chronologie, Deel 2](#)
- [Hanzestadpolitici: Bruggelingen TROTS in de STRIJD](#)
- [Bossen](#)
- [Visart](#)
- [Pluk van de Petteflet](#)
- [Lappersforter Joke De Baere maakte acht maanden bezetting mee](#)
- [Kasper en Luna](#)
- [Maria bid voor onze bossen](#)
- [Aan het bos van Borsbeek](#)
- [THE LAPPERSFORT-CASE](#)
- [Mark BRAET](#)